தென்னகம்

ஆசிரியர்: K.A.மதியழகன்

ம[illegible] 1 | 1 — 1 — 60 வெள்ளி | இதழ் - 50

"வெகுதூரம் டெல்லி!"

"ஆயிரத்து எண்ணூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் எங்கள் தமிழ்ப்பெரும் வித்தகர் வள்ளுவர் சொன்னர்:

"இலம் என்று அசை இருப்பாரைக் காணின்
நிலமென்னும் நல்லாள் நகும்"

என்று. இதன் பொருள் சோம்பேறியாய்த்திரிந்துவிட்டு வாழ வழியில்லையே என புலம்புவோரைக் கண்டு நிலமடந்தை கைகொட்டி எள்ளி நகையாடுகிருள்" என்பதாகும்.

இந்தக் குறளின் பொருள், வேறெப் போதையும்விட இப்போதுதான் முழுப்பொருத்தமாக இருக்கிறது.

அதிக உணவு உற்பத்திக்கான பரந்த வாய்ப்புக்கள் இங்கு உண்டு. என்றும் பசியால் அவதியுறும் பலகோடி மக்களுக்கு எப்படி உணவளிப்பது என்பதை பிரதான பிரச்சினையாகக் கொண்ட பரிதாபத்துக் குரியவர்களாக உலகின் முன் காட்சியளிக்கிருேம்.

பணம் கொடுத்துத்தான் உணவு இறக்குமதி செய்கிருேம் என்று கனம் அமைச்சரவர்கள் என்னதான் லலிதமும் லாவண்யமும் ததும்பப் பேசிஞலும், வெளிநாட்டாரிடமிருந்து உணவுப்பொருள் இறக்குமதியை மேலும் மேலும் எதிர்பார்க்கிருேம் என்ற நிலை மகிழச்சியடைவதற்கோ, பெருமைப்படுவதற்கோ உரிய ஒன்றல்ல.

இங்கிலாந்தும் மேற்கு ஜெர்மனியும் உணவு இறக்குமதி செய்வதில் தவறு எதுவுமில்லை. அவையெல்லாம்பிரமாண்டமான தொழில் வளர்ச்சிப்பெற்ற நாடுகள். அவைகளில் தயாராகும் தொழில் உற்பத்திப்பொருள் ஏற்றுமதி ஏராளமாக நடைபெறுகிறது.

ஆனல் நாமோ தொழில் துறையில் மிகவும் பின் தங்கியவர்கள். மக்களில் பெரும் பாலானேர் விவசா[illegible]தையே நம்பி வாழ்பவ[illegible] விவசாயத்திலேயே ஈடுபட்டிருப்பவர். எனவே பணம் கொடுத்துத்தான் இறக்குமதி செய்கிருேம் என்று அமைச்சர் தன்னைத்தானே ஏமாற்றிக் கொள்ளும் சுய திருப்திக்கூற்றுக்குக் எந்தவித நியாயமும் கிடையாது.

கனம் உணவு அமைச்சர், உணவு விவாதத்தைதுவக்கி

கவர்ச்சிப் பேச்சால் சப்பைக்கட்டு சரியாகுமா?

வைத்துப் பேசியதைக் கேட்டபின் நாம் காண்பதெல்லாம் மற்றுமொரு சப்பைக் கட்டுவாதத்தைத்தான். புளித்துப் போன பழைய வாதத்தை கவர்ச்சி மிகுந்த பேச்சாக ஆக்குவதற்கு அவர் கையாண்ட கவின் கலைத் திறன்களும் தோல்வியையே கண்டன.

மூன்ருவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட இறுதியில் உணவுத் துறையில் தன்னிறைவு பெறுவோம் என்ற அலங்காரப் பேச்சைத்தவிர புதிதாக அவர் கூறியதுஎன்ன? முன்பு இருந்த உணவு அமைச்சர்களைவிட இவர் காட்டிய முன்னேற்றம் எதுவுமில்லை.

தற்போதைய உணவு அமைச்சர், அரபுக் கதைகளில் வரும் சுல்தானுவையும் மிஞ்சி பரபரப்பும் சுவையும் மிக்க நீண்ட கதைகளை சொல்லக் கூடும் என்று ஒரு வேளை காங்கிரஸ் வட்டாரத்தினர் நம்பலாம்.

"ஆனல் இப்போதைய நெருக்கடியான நிலையிலிருந்[illegible]து மீளவும், இந்தக் கடுமையான பிரச்சினைக்குத்தீர்வு காணவுமான வகையில் உண்மைகளையும், விவரங்களையும் கொண்ட நிலை விளக்கத்தையும் சர்க்காரின் தெளிவான கொள்கைகளையும் அமைச்சர் விளக்குவாரென நாம் எதிர்பார்த்தோம்; ஆனல் நமக்கு ஏமாற்றம் மட்டுமே மீதமாகியது.

அவரது பேச்சின் முற்பகுதி, சர்க்காரும். அதன் பல உறுப்புகளும் இந்தத் துறையில் சரியான கண்ணேட்டம் பெற்றிருக்கவில்லை என்ற குற்றத்தை ஒப்புக்கொள்கிறது.

அடுத்தாற்போல் அவர் ஆஸ்திரேலியா, கனடா, இங்கிலாந்து ஆகியவைகளோடு ஒப்பிடும்போது ஒரு ஏக்கருக்கான சராசரி விளைச்சல் நமது நாட்டில் எவ்வளவோ குறைவாக இருக்கிறது என்பதற்காக வருத்தம் தெரிவித்தார். அதற்குப் பின்னல் யுகோஸ்லோவியா நாட்டின் கோதுமை விளைச்சல் பற்றியும் பேசினர்! பின்னர் அந்த விவசாய முறை உச்சரிப்பின் ஒலி முழக்கம் எப்படி சங்கீதச் சுருதியில் இருக்கிறதென்ற ஆராய்ச்சி நடத்தினர்! அதற்குப் பின்னல் அமெரிக்க நாட்டில் வாஷிங்டன் நகரில் அமெரிக்கக் காங்கிரசு செனட் உறுப்பினர்களைச் சந்தித்த மகிழ்ச்சி பற்றி எடுத்துரைத்தார்! மேலும் அவர் அமெரிக்காவில் அந்த உறுப்பினர்களெல்லோரும் — ஏன் அமெரிக்கக் குடியரசுத் தலைவர்கூட — சொந்தத்தில் விவசாயம் செய்வதற்காகப் பண்ணைகள் வைத்திருப்பதைக் கண்டு தனக்கேற்பட்ட ஆச்சரியத்தையும் விவரித்தார்.

திரு. ஏ. எம். தாமசு :— கனம் உறுப்பினர் அமைச்சரின் உரைக்கு கேலி புனைகிருர்?

திரு. சம்பத்:— கனம்துணை அமைச்சர் அவர்கள் திரு. தங்கமணி மற்றும் சில அங்கத்தினர்கள் விளக்கம் கேட்க எழுந்தபோது இடைமறித்துப் பேச அவர்களை அனுமதிக்கவில்லை; நானும் நான் பேசிக்கொண்டிருக்கையில் குறுக்கிட்டுப் பேச அனுமதிக்க போவதில்லை.

உண்மையில் அவரது உரையின் பிரயாண அனுபவம் பற்றிய பகுதி இங்கு தேவையில்லை. தனது சுற்றுப் பயணத்திலிருந்து திரும்பியதும் பார்லிமெண்ட் குழுவின் சார்பில் மத்தியமண்டபத்தில் ஓர் கூட்டம் ஏற்பாடு செய்து தனி சொற்பொழிவு நடத்தியிருக்கலாம்.

"அமெரிக்க செனட்டர்களும் குடியரசுத் தலைவரும் சொந்தத்தில் பண்ணைகள் வைத்திருப்பதைப் பற்றியும், அதன் காரணமாக அமெரிக்கர் தங்கள் விவ

(8-ம் பக்கம் பார்க்க)

பாராளுமன்றத்தில் சம்பத்!

அழகரசி ஆடுகின்றாள்!

“புதுமதியன்”

என் அன்பே! நீ எங்கே ஒளிந்து கொண்டிருக்கிறாய்? எனது கண்களும், அறிவும் உன்னையே தேடியலைகின்றன! ஏன்? உலகமே உன்னைக் காணத் துடிக்கிறது. ஆனால் நீ எல்லோர் கண்ணுக்கும் எளிதாகத் தெரிவதில்லை. அந்த வித்தையை நீ எப்படியோ பெற்றுள்ளாய். உனது ஆட்டமும், பாட்டும் என்னைக் களிப்பூட்டுகின்றன. உனது சிரிப்பும், சிலிர்ப்பும் என்னை மயக்குகின்றன. மலர்ந்த பூக்களில் மணக்கிறாய்! அதன் நடுவிலே தேங்கிய தேனில் கலந்து இனிக்கிறாய். அசையும் காற்றில் குளிர்ந்து நின்று உடலை நீவிச் செல்லுகிறாய், இசையாக நின்று என் இதயத்தை வருடுகிறாய்! அருவியாய் ஓடிஆடுகிறாய், ஆறாகமாறிக் கலகலத்து நகைக்கிறாய். ஒளியிலே மின்னுகிறாய். இருளிலே பயங்காட்டுகிறாய்: விண்ணில் நின்று கண் சிமிழ்த்திச் சிரிக்கிறாய்! நிலாக் கிண்ணத்தில் குளிர் அமுதூற்றி உலகிற்கெல்லாம் வார்க்கிறாய்! அந்தி வானத்தில் உன் அதரச் செம்மையை மட்டும் காட்டிமறைகிறாய். அரும்பில் சிரிப்பைக் காட்டுகிறாய். கிளிக்குப் பேசக் கற்றுக் கொடுக்கிறாய் மயிலின் தோகைச் சிலிர்ப்பில் வேடிக்கை செய்கிறாய். புள்ளினங்களின் ஒலியில் உன்சிலம்பொலி கேட்கிறது!

அழகு நடம் புரியும் அன்பே! என் இதயத்தை நீ எப்படி கொள்ளை கொண்டிருக்கிறாய் தெரியுமா? எனக்கு நீ ஊட்டியுள்ளவெறி உனக்குத்தெரியாது. அதோ! பூபந்தர்! அதிலே நீ ஒரு தடவை தளிராக நின்று இளங்காற்றில் தலையசைத்தஅழகினைக் கண்டு களித்தேன். அதுதான் கண்ணே, நம்முடைய முதல் சந்திப்பு! உனக்கு அந்தத் தளிராகவே இருக்க விருப்பமில்லையோ என்னவோசின்னஞ்சிறு அரும்பாக மாறிச் சிரித்துக் கொண்டிருந்தாய்! நானும் உன்னைப் பார்த்துச்சிரித்து நின்றேன். மறுநாள் சற்று மதமதப்போடு காணப்பட்டாய். ஒரே ஒரு ஒற்றை இதழைச் சற்றே விலக்கி வெளியுலகில்எதையோ, கொட்டிக் கொண்டிருந்தாய். நீ வண்டுக்கு மணத்தை தூவி விட்டதாகக் காற்று எனக்குக் கூறிற்று! ஆம்! நீ மணந்தாய். தும்பி ஒன்று உன்னருகில்வீணைவாசித்தது. நீ மயங்கி விழுந்தாய். உன் மடிப் பொருளை–மணக்கும் தேனை விருந்தாக்கினாய். உன் இதயம் கசியஇதழ்க்கதவம் திறந்தாய். மாசில்லாத் தேறலை வண்டோ மொண்டு குடித்து விட்டுப் போதையோடு போயிற்று!

மறுநாள்நான் உன்னை அங்கே காணவில்லை. நீ எங்கோவேறிடத்திற்குக் குடிபெயர்ந்து விட்டாய். மண் மீது நீ குடியிருந்த வீடான மலர் ஒளியிழந்து வாடிக் கிடந்தது! என் இதயத்தைக் கவர்ந்து எங்கெங்கேகின்றுவிளையாட ஓடிப்போய் விட்டாய். அன்று முதல் உன்னைக் கண்டு பேச, எனது காதலை உரைக்க, எங்கெங்கே தேடுகிறேன் எழிலே! வையத்துப் பேரழகே! நீ எங்கெங்கே எப்படி உருவெடுத்துக் களிநடம் புரிகின்றாயோ அங்கெல்லாம் உன்னைக் காண நானும் ஏற்ற உருக் கொள்ள விழைக்கிறேன். நீ மலரானால் நான் வண்டாக உன்னைச் சந்தித்து இதழ்மீது முத்தம் வைக்க ஆசைக் கொள்கிறேன். நீ மணமாக மாறினால் நான் காற்றாகி உன்னைத் தூக்கிச் சுமக்க விரும்புகிறேன். நீ குயிலானால் நான் உன்னைத் தாங்கும் பூங்கொம்பாக ஆசை! நீ மயிலானால் நான் மேகமாகி உன் களிநடம் காண்பேன்! நீ கடலானால் நான் கரையாக நின்று உன் அலைகரத்தின் தழுவலில் மகிழ்வேன்! நீ கொடியானால் நான் உனக்குப் படர்தற்கேற்ற கொம்பாவேன். நீ அருவியானால் நான் மலையாக நின்று என் மார்பில் உன்னைத் தவழவிட்டுக் களிப்பேன்!

என் அழகே! என்னை உன்னுள்ளே அடக்கிக் கொண்ட பெருமை பெற்றவளே! நான்தான் உன் அன்பிற்குரியவன்! ஆசைக் காதலன்! என்னைத் தெரியவில்லையா உனக்கு? ஐயோ! உன் அன்பு மணாளன் கற்பனை! நான்தான் கண்ணே! நீ இல்லாவிட்டால் இந்த உலகில் வாழ்வில்லை அன்பே! என்னை மதிப்பாரில்லை! உன் மீது நீங்காக் காதல் வெறியால் உனது கரங்களை நான் பற்றிக் கொள்ளும்போது நானடையும் பெருமைக்கு அளவேஇல்லை!

இன்பம் நம்முடைய காதல் கூட்டுறவிலே பிறந்த மழலைச் செல்வம்! பிரிவு நமக்குச் சுடுதீயாக நிற்கும்! உன்னைக்கண்டு கூடி மகிழாதபோது என்மனம் படும் பாட்டை எப்படிச் சொல்வேன். என் இதயத்துடிப்பைக் கண்டு இரங்காத உலகம் என்னைக் கண்டு கைகொட்டி நகைக்கிறது. அந்த நகைப்பொலி வெந்த புண்ணிலே வேலாக என்னை வாட்டும் இன்பமே! அழகே! நீ என்னைக் கைவிட்டு விட்டு ஓடி விடாதே கண்ணே! நான் எவ்வளவுதான் உன்னைக் கட்டில் நிறுத்தி வைத்தாலும் எங்கோஓடிஉலகத்துப் பொருள்மேல் தாங்கிக் கொள்கிறாய்! உன்னைத் தேடித்தேடி ஓடிவந்து என் கால்கள் சலிப்பதில்லை! இருந்தாலும் நான் உன்னைக் காணத் தேடியலையும் இடங்கள் எத்தனை எத்தனை!

நான் அருவிப் பக்கமாக உன்னைத் தேடிச் சென்றால், நீ குருவிக் கூட்டிற்குள் சிரித்துத் தென்றலில் ஆடுகிறாய்! தாமரைக் குளத்தின் பூக்களுக்குள்ளே ஒளிந்து விளையாடி என்னைத் தவிர்க்க விட்டுவிடுகிறாய். நான் உன்னைத் தேனடையின் கண்ணுக்குள்ளே ஒளிந்திருக்கிறாய் என்று தேடும்போது நீ ஏரி நீரின் மீது அலைப்பட்டு செலுத்திக் கொண்டிருக்கிறாய்! நான் வானத்து நிலவிலே ஒளிந்திருக்கும் உன்னைத் தேடும்போது நீயோ கெண்டை மீனாகத் துள்ளிக் குளத்திலே விளையாடுகிறாய். நான் விண்மீன்களுக்கு நடுவில் உன்னைத் தேடும்போது நீ மாதரின் விழிக்குள்ளே சுழன்று களிக்கின்றாய்!

கண்ணே! கவிதை வடிக்கக் கருவாகி நீ இருப்பதால்தான் உன்னைக் ‘கவின்’ என்று அழைக்கிறார்கள். ஓடி ஓடி உலகத்துப் பொருள்களிலெல்லாம் விந்தை நிகழ்த்தும் உன்னை நான் எங்கெங்கே தேடியடைவது? பார்க்கின்ற பொருள்களிலெல்லாம் பல்வேறு உருக் கொண்டு என்னை வாட்டுகிறாய்! இருந்தாலும் [illegible] நீ எவ்வளவு நல்லவள் தெரியுமா [illegible] நீ எனக்கென்றே பிறந்தவள். நானும் அப்படியே! பிறருக்குச் சொந்தமற்ற இன்பத்தின் கற்பனை மன்னனின்மாறாத காதலி! உன்னோடு வாழ்வு நடத்தி நீஉலகிற்கு இன்பமூட்டுகிறாய்! என்னையும் உன்னையும் ஒன்றுசேரக்காணும் இவ்வுலகம் எப்படிப் பூரிக்கிறது தெரியுமா?

‘இதோ! மனத்தின் மைந்தன் கற்பனை, இயற்கையின் மகளான அழகோடு கைகோர்த்துப்போகிறான்! இலக்கியமென்ற இன்பக் குழவின் மழலையொலி கேட்போம்’ என்று வாழ்த்திக் கொண்டிருக்கிறது.

எழிலே! இன்பமே! என் இதயக் காதலியே! உலகம் நமக்கு வீடு. வானவெளியே நமக்கு வாசற்புறம்! காற்று நமக்குப் பயணத் தேர்! கடல் நமக்குப் பொழுது போக்கும் பூங்குளம்! கோள்களின் ஒளி நமக்கு புது வெள்ளம்! அறிவு நமக்குப் பள்ளியறை! நமக்குப் பிறக்கும் குழவியே இன்பம்! மனிதர்கள் அதன் அழகிலும் மழலையிலும் சொக்கி மகிழும் பாட்டன் பாட்டியார்! கண்ணே! நம்காதல் விந்தையானது! மிக மிக விந்தையானது. நீயும்நானும் உருவற்றவர்கள். நான்உன்னைத்தான் காதலிப்பேன்! நீ என்னைத்தான் காதலிப்பாய்! மாறாக் காதல் என்பது இதுதான் கண்ணே! இதுதான். உன்னைத் தேடித் தேடி நெடுந்தொலைவையும் நொடியில் கடந்து நான் வருவேன். எனக்கு முன் நீயும் அங்கே எந்தப் பொருளிலாவது தங்கியிருந்து வரவேற்பாய்! காலம், தூரம், இறப்பு, மூப்பு, என்ற எவையுமே இல்[illegible] கண்ணே நமக்கு!

உலகமே [illegible]துயில் கொள்ளும் இரவில் உன்னைத் தேடும் என் கண்களுக்குப் புலப்படுகிறாய். ஆனால் உன்னை அணைத்துக் கொள்ளும் என் கரங்களுக்குள் சிக்கிச் சிக்கி மீனைப்போல நழுவி விடுகிறாய்! நமது காதல் விளையாட்டின் தடயங்களைக்கூட இந்த மனிதர்கள் கண்டு விட்டால் போதும் அதைக் காவியம், இலக்கியம் என்று கூவி மகிழ்வார்கள். முடிவில் நாம் பெற்ற இன்பக் குழவிகளை எடுத்து மகிழ்வார்கள்.

அன்பே! அழகே! வா. என் அருகே வா. உன்னைத் தழுவத் துடிக்கும் என் கரங்களுக்குள் அகப்படு. துடிக்கும் என் நெஞ்சில் உனது முகத்தைப் புதைத்துக் கொள். உணர்ச்சி வடியும் என் உதடுகளால் உன் தேனிதழை முத்தமிடுகிறேன். மனிதர்கள் அதைக் கவிதை என்று கூறிக் களிக்கட்டும்!

உன் வருகைக்காக என்விழிச் சாளரத்தைத் திறந்து வைத்து அதன் அருகிலேயே அமர்ந்திருக்கிறேன். என்னை வந்து கிச்சுமூட்டும் நீ எனக்குப் பின்னால் எப்படிப்போய் எங்கே ஒளிந்திருந்தாய் அழகே! உன் பாதச் சுவடுகூட ஒலிக்காமல் பின்னால் வந்து விட்டாயே! உன்னைத் தேடியலைந்த உன் அன்பான என்னோடு ஒன்றி விடு! வா! அழகேவா! உன் அன்புக் காதலன் கற்பனைதான் அழைக்கிறேன் வேறுயாருமல்ல! மகிழ்வோடுவா! உன் அன்புத் தழுவலால் என்னை இன்பத்தில் ஆழ்த்து! வந்து வந்து தழுவும் வழக்கமே வேண்டாம். நாம்பிரியக் கூடாதவர்கள். நம் குடும்பம் உலகிற்கு செய்ய வேண்டியன ஏராளம் கண்ணே! ஏராளம்! உலகில் மாசில்லாத அறிவாளிகளின் நெஞ்சங்கள் நமக்குப் பூம்படுக்கையாகப், புதுக் குடிலாக விரிந்து கிடக்கின்றன! அங்கெல்லாம் சென்று தவழ்ந்து மகிழ்வோம் தயங்காமல் வா அழகே! தயங்காமல் வா! வீணையிலே நாதத்தைக்கூட்டு! உன்னைத் தேடிய என் விழிகட்கும் நெஞ்சிற்குக் களிப்பை ஊட்டு!

விற்பனையாகிறது!!

புத்தம் புது முறையில் – தமிழ்ப் புவனம் வியக்கும் வகையில்!

பொங்கல் வாழ்த்துக்கள்

(தென்னகத் தலைவர்களின் வண்ண ஓவியங்களுடன் ஒன்பது விதங்களில் வெளிவந்திருக்கின்றன. தேவைக்கு 25 சதவீதம் முன்பணம் அனுப்பிவைத்து ‘ஆர்டர்’ அனுப்ப வேண்டுகிறோம். எல்லாவிதங்களிலும் மாதிரிகள் பெற விரும்புவோர் ரூபாய் ஒன்று மணியார்டர் மூலம் அனுப்ப வேண்டும்)

நாதன் கம்பெனி வெளியீடு

.......................கிடைக்குமிடம்.......................

முத்துவேல் பதிப்பகம்

77, மதுரை ரோடு :: திருச்சி-8.

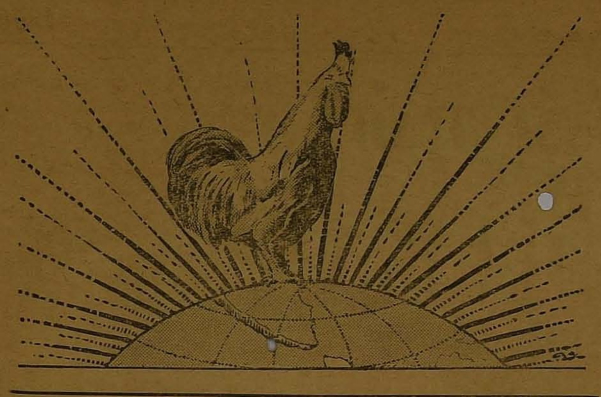

மலர் 1] [இதழ் 50

அண்ணாவின் – அரிய திட்டங்கள்!

மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சென்னை மாநிலத்திற்குரிய பங்குபற்றி விவாதிக்க சர்க்கார்கூட்டிய சர்வகட்சிக்கூட்டம் கடந்த வாரம் சென்னையில் நடந்தது. இது இரண்டாவது கூட்டம். சென்ற அக்டோபர் திங்கள் முதற் கூட்டம் நடைபெற்றது. அதில் ஆளும் கட்சியும், பி. சோ. கட்சியும் மட்டும் கலந்துகொண்டன. அதற்குமாறாக இரண்டாவது கூட்டத்தில் எதிர்க்கட்சிகள் அனைத்தும் கலந்துகொண்டு ஆக்கபூர்வமான யோசனைகளை அளித்துள்ளார்கள்.

நிதியமைச்சர் சுப்ரமணியம் அவர்கள் மாநிலத்தின் 3–ம் திட்ட அமைப்புக்குறித்து சர்க்காரின் கண்ணோட்டத்தை எடுத்துக் கூறியுள்ளார். மூன்றும் திட்டத்தின் செலவு மதிப்பீடு ரூ. 250 கோடி முதல் ரூ. 300 கோடிக்குள் இருந்தால் போதும் என்று கருதுவதாக அவர் கூறினார். நடைபெறும் திட்டச் செலவை அடிப்படையாகக் கொண்டு இத்தொகை கணக்கிடப் பட்டுள்ளது. பெரும் தொழில்களை நிறுவும் பொறுப்பைடெல்லி சர்க்காரிடம் விட்டுவிட வேண்டுமென்றும் அப்போதுதான் மாநில அரசு சிறு தொழில் வளர்ச்சியில் அக்கறை காட்டமுடியும் என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

நிதியமைச்சரின் உரைக்குப் பின் எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் அனைவரும் தங்களின் யோசனைகளை கூறியுள்ளார்கள். திட்டத்தின் மொத்தச் செலவு, டெல்லி சர்க்கார் சென்னை மாநிலத்தில் செலவிடக் கூடிய தொகை உட்பட ரூ 1000 கோடியாக இருக்க வேண்டும் என்று அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதனைத் தொடர்ந்து, கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் திரு. எம். கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் திட்டத்தின் மொத்தச் செலவுத் தொகை ரூ 500 கோடியாக இருந்தால் போதும் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்துள்ளார்கள்.

திட்டத்திற்கான உத்தேச செலவுத் தொகை பற்றி பல்வேறு கருத்துக்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. கடந்த இரண்டு திட்டங்களிலும் நமதுமாநிலத்திற்கு உரியபங்கினைமத்தியசர்க்கார்செலவுசெய்யவில்லைஎன்றகருத்து கட்சிவித்தியாசமில்லாமல், சகலராலும் கூறப்பட்ட எண்ணம். அக் குற்றச்சாட்டு கட்சிக் காழ்ப்பில் விளைந்த முடிவு அல்ல, அவைகளை யெல்லாம் மனதில் கொண்டும், நமது மாநிலத்தின் பின் தங்கிய நிலையினை கணக்கிலெடுத்தும் மூன்றாவது திட்டத்தில் ரூபாய் 1000 கோடி செலவிட டில்லியை வற்புறுத்த வேண்டும்என்று சர்வ கட்சிக் கூட்டத்தில் அறிஞர் அண்ணா வேண்டுகோள் விடுத்துள்ளார்.

அனைத்திந்தியக் கட்சிகளுக்கும், நமது கழகத்திற்கும் அடிப்படையில் ஒரு வித்தியாசம் உண்டு. ஒவ்வொரு பிரச்சனைகளையும் அவர்கள் அகில இந்திய அடிப்படையிலேயே பரிசீலனை செய்ய வேண்டிய நிர்பந்த நிலை. கட்சிக் கட்டுப்பாட்டை மீற முடியாது, வரையறுக்கப்பட்ட கட்சிக்கொள்கையின்படிதான் மாநிலத்தில் எழுகின்ற பிரச்சனைகள் பற்றியும் அபிப்பிராயம் கூற முடியும். உள்ளம் அநீதி என்று அறிந்தாலும் ஊர் அறிய அதைக்கூறமுடியாது. நமதுமாநிலம் தொழில் துறையிலும், மற்ற அபிவிருத்திக் காரியங்களிலும் டில்லியால் புறக்கணிக்கப்படுகிறது என்ற கசப்பான உண்மை பச்சையாகத் தெரிந்தாலும் வெளிப்படையாகச்சொல்லமுடியவில்லை. தங்களை பாதிக்கின்றபொழுது வேண்டுமானால் டில்லியைக் கண்டிக்கத் துணிகிறார்களே தவிர மற்ற வேளைகளில் வேடதாரிகளாகவே காட்சி தருகின்றனர். கழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் திருவிடத்தின் முன்னேற்றம்தான் உயிர்நாடித் திட்டம், எனவே அதன் நலத்திற்கு அநீதி எவர் இழைத்தாலும் துணிந்து கூறுகிறது. விளைவுகளைப்பற்றி அக்கரைப்படுவதில்லை. அதன் முன்னேற்றத்திற்கு எந்தவகைத் தியாகமும் செய்யத் தன்னைப் பக்குவப்படுத்திக்கொண்டுள்ளது. இந்தச் சீரியஉண்மையினை நாடாள்பவர்களும், நபட்டிலுள்ள நல்லவர்களும் தெளிவாகவே உணர்வார்கள்.

நமது தேவைகளைக் கணக்கெடுக்கும்போது அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் குறிப்பிட்ட செலவுத்தொகை ரூ 1000 கோடி, பெரிய தொகை அல்ல. மன எழுச்சியினை மட்டும் அடிப்படையாகக் கொண்டு இக் கருத்தை அண்ணா குறிப்பிடவில்லை. ஏற்கனவே பின்தங்கியுள்ள பகுதிகளை, சரியான வகையில் முன்னேற்ற புதிய பாதை அமைக்க இதுதவிரவேறு மார்க்கமே இல்லை. நிதி வசதிகளையும், அதனைப்பெறும்மார்க்கங்களையும் ஒட்டித்தான் நமது விருப்பங்களும், ஆசைகளும் அமைய வேண்டும் என்பது உண்மைதான். நமது ஆற்றலைப் புரிந்துகொண்டு நமது எல்லைக்கோட்டை உணர்ந்து பின் துணியவேண்டும் என்பதும் மறுக்க முடியாத ஒன்று. மனதில் எழும் உற்சாகத்தின் துணைமட்டும் கொண்டு மரத்தின் உச்சிக்குச் செல்ல முடியாது. ஆனால் அண்ணா அவர்கள் கூறிய திட்டங்கள் நமது தேவைகளையும் பின் தங்கிய நிலைமைகளையும் கணக்கிடும்போது மிகச்சாமான்யமான காரியங்கள்.

அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சுட்டிக்காட்டிய யோசனைகள் பலவற்றை சர்க்கார் துணிந்து நிறைவேற்றினால், நிதிப் பிரச்சனை எழவே நியாயமில்லை. இலாபம் கொழிக்கும் வாய்ப்புக்கள் அனைத்தும் விரல்விட்டு எண்ணக்கூடிய வெகு சிலரிடத்தில் குவிந்து, நாட்டின் செல்வங்கள் பாழ்பட்டுக்கொண்டுள்ளது. சமுதாயத்தின் நலனைவிட, தனி மனிதர்களின் இலாப நோக்குடன் நடத்தும் எத்தனையோ தொழில்களை சர்க்கார் ஏற்று நடத்தினால் பெருவாரியான வருமானம் கிடைக்கும் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். சினிமாத் தியேட்டர்களையும், படம் பிடிக்கும் ஸ்டுடியோக்களையும் தேசிய மயமாக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் கூறியிருக்கும் யோசனை சிறந்ததாகும். இதுமட்டுமல்ல வேறு பல வாய்ப்புக்களையும் அண்ணா அவர்கள் சுட்டிகாட்டியுள்ளார்கள். ஆட்சியாளர்களுக்கு மனதில் உறுதியும், எண்ணத்தில் திண்மையும் இருந்தால் நாட்டை செழிப்பாக்க அண்ணாவின் அரிய திட்டங்களில் எத்தனையோ மார்க்கமுண்டு. குறிப்பாக டில்லியின் ஏற்றுமதி, இறக்குமதிக் கொள்கையில் சற்று மாறுதல் ஏற்பட்டால், வருமானம் பெருக வாய்ப்புஉண்டு. இயந்திரங்களைத் தடையின்றிப் பெறும் வகையில் இறக்குமதிக் கொள்கைகளை டில்லி தளர்த்தினால் மிக்க பயன்உண்டு. அதே போல் கைத்தறித்துணிகளை வாங்கி ஏற்றுமதி செய்யும் பொறுப்பினையும் மாநில அரசே ஏற்றுநடத்தவேண்டும். இவைகள் எல்லாம் நீரூற்றுப்போல் மாநில சர்க்காருக்கு வருமானத் தரும் பகுதிகள். இதுபோல் எவ்வளவோ நல்ல வாய்ப்புக்கள் எல்லாம், டில்லியால் பறிக்கப்பட்டு நம்மை ஏது மற்றவர்களாக ஆக்கியுள்ளார்கள். இக்கொடுமையான நிலை ஆளும் கட்சியும், மற்ற அனைந்தியக் கட்சிகளும் அறியவில்லை என்று நம்மால் நம்பமுடியவில்லை. நிலைமைகளையும், அதற்குரிய அடிப்படைக்காரணங்களையும், நம்மைவிடத்தெளிவாக உணர அவர்களுக்கு நிறைய வாய்ப்பு உண்டு. கட்சிக் கட்டுப்பாடு அவர்களைத் தடுத்து நிறுத்துகிறது. நிலைமைகள் நிர்பந்திக்கும் போது, நமது கூற்றின் உண்மைகளை அவர்கள் உணரத்தான் போகிறார்கள்.

ஒதுக்கப்படும் நிதியினை எப்படிச் செலவிட வேண்டும், முதன்மையான பிரச்சனைகள் எவைகள் என்பது பற்றியும் சர்வகட்சிக் குழு விவாதித்துள்ளது.

விவசாய வளர்ச்சியும், தொழில் வளர்ச்சியும் ஒருசேர செய்யப்படுவதில்தான், நமது மாநிலத்தின் அடிப்படை புதைந்துகிடக்கின்றன. ஒன்றிற்காக மற்றதை அலட்சியம் செய்தால் முறையான வளர்ச்சி நாட்டில் ஏற்படாது. இந்தக் கருத்தினை மனத்திற் கொண்டு திட்டம் தீட்டப்படவேண்டும்.

விவசாயத்தை நம்பினால் மட்டும் நாட்டு மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தைஉயர்த்த முடியாது. இதனையும் அண்ணா அவர்கள் மிக அழுத்தமாக வலியுறுத்தியுள்ளார்கள். சேலத்தில் ஒரு இரும்பு உருக்குத் தொழிற்சாலையையும் அலுமினியம் தொழிற்சாலையையும் சர்க்காரே துவக்கி நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுள்ளார்கள். வேறு பல தொழிலுக்கான நிலைமைகளையும் அண்ணா சுட்டிக் காட்டியுள்ளார்கள்.

ஜனநாயகத்தில் எதிர்க் கட்சிகளின் சீரிய பணியினை நன்றாக உணர்ந்த அமைப்பு கழகம் – எனவேதான் நாட்டு மக்களின் முன்னேற்றத்திற்காக, கட்சி வேறுபாடின்றி தனது நேசக்கரத்தை நீட்டுகிறது. மக்களின் நலன் கழகத்திற்கு முக்கிய குறிக்கோள். அண்ணா அவர்கள் சர்வக்கட்சிக் கூட்டத்தில் கூறிய அரிய திட்டங்கள் அனைத்தும் எந்த அளவு ஆட்சியாளர்களால் நிறைவேற்றப் படுகிறது என்று உலகு கவனித்துக் கொண்டுள்ளது.

K.A. மதியழகன்

நட்ட நடுநிசியில்!

11

சின்னமலை தன் புதிய திட்டத்தைச் சொல்லிவிட்டான்.

பெருமழை பெய்து ஓய்ந்த மாதிரி இருந்தது, யாரும் வாய் திறக்கவில்லை.

மயிலாத்தாளின் ஆவேசம் கொஞ்சம் தணிந்திருந்தது. சின்னமலையின் உறுதியையும், எடுத்துக்கொண்ட முடிவில் அவன் காட்டும் பிடிவாதத்தையும் சிறு வயது முதலே மயிலாத்தாள் உணர்ந்திருந்தாள். அவனது முடிவை அவளால் மாற்ற முடியாது என்பது அவளுக்கு நன்ருகத் தெரியும். இப்போது அவளுக்கு இருந்த கவலையெல்லாம், ஆரியப்பட்டியானை பழி வாங்க வேண்டுமென்ற எண்ணமல்ல. அண்ணன்மார்கள் எங்கோ தொலை தூரத்தில் பட்டாளத்தில் சேரச் செல்லுகிருர்களே, இனி எப்போது அவர்களைக் காண்போம்என்பதுதான். அந்த நினைவுச் சுழலிலே அகப்பட்டுக்கொண்டு திண்டாடினுள்.

பழனியப்பன் முகத்தில் எந்த மாறுதலையும் காணும். தான் எதிர்பார்த்தது நடந்ததுபோல் காணப்பட்டான்.

சின்னமலை முத்துவேலப்பரிடம் நாளை பெரிய தம்பியை அனுப்பி வைக்கிறேன் என்று சொன்னபோதே தனது திசையை மாற்றுவதாக உணர்ந்தான். அவர் சென்றதற்குப் பிறகு சின்னமலை கூறிய காரணங்கள் அவன் சிந்தையைக் கவர்ந்துவிட்டன. அண்ணனின் சொல்லுக்கு மறுசொல் கூறி அறியாதவன். கொஞ்ச நாட்களுக்கு முன்புமுத்துவேலப்பரிடம் சின்னமலைகொடுத்த வாக்குறுதி சம்மந்தமாய் அண்ணனிடம் முரண்படவேண்டி வந்ததே என்று வருந்தியவன். மேலே அவன் யோசிக்க வில்லை.

"ஒரு வாரத்தில் கிளம்ப வேண்டும் என்கிறீர்கள்! இடையிலே இருப்பது ஐந்து நாட்கள் தான். நாளைவரை நான் இங்கு இருக்க வேண்டியதில்லை. இப்போதே கிளம்பி சில பாளையங்களில் நமது நண்பர்களைக்கண்டு உங்கள் கருத்தை எடுத்துச் சொல்லிவிட்டு நாளை முத்துவேலப்பரைச் சந்திக்கிறேன். அவரைப்பார்த்துவிட்டு மற்றவர்களையும் திரட்டிக் கொண்டு ஆரும் நாள் ஓடாநிலைக்கு வந்துவிடுகிறேன். ஏழாம் நாள் தங்கள் கட்டளையை சிர மேற்கொள்ள ஐநூறுபேர் காத்திருப்பார்கள்" என்ருன். அவன் பேசிய உரையாடல் தலைமைத் தளபதியிடம் துணைத் தளபதி சொல்லும் கூற்ருக இருந்ததே தவிற அண்ணன் தம்பி பேச்சாக இல்லை.

மயிலாத்தாளுக்கு ஏதோ நாடகத்தின் மத்தியில் இருப்பதாகப்பட்டது; சின்னமலை பெரிய தம்பியின் கருத்தை ஆமோதித்தான்.

பெரியதம்பி நிறைவேற்ற வேண்டிய [...]மையின் பளுவை அவன் குதிரை [...]படி உணர்ந்ததோ! மின்னல் வேகத்திலே பறந்தது.

கொங்கு நாட்டின் பல்வேறு ஊர்களிலும் சிலம்பக் கூடங்கள் இருந்தன. அங்கெல்லாம் இயற்கையிலேயே கட்டு மஸ்தானதேகம் படைத்த வாலிபர்கள் உடற்பயிற்சி பெற்றனர். கொத்திவிட்ட செம்மண் நிலத்தில் ஒருவரோடொருவர் மல்லுக்கட்டிப் புரண்டு மல்யுத்தம் செய்து வலிமைப் பெற்றனர். ஓடி, தாண்டி, குதித்து, பாய்ந்து பல்வேறுவகை விளையாட்டுகளிலும் பயிற்சிப் பெற்றனர். கவணெறிதல், குறி பார்த்துச் சுடுதல் ஆகியவைகளில் கவனம் செலுத்தினர்.

பளுவான கட்டைகளால் செதுக்கப்பட்ட மரத் துண்டுகள், இரும்புக் குண்டுகள் ஆகிய கருவிகளெல்லாம் பயன்படுத்தப் பட்டன.

சிலம்பக் கலையில் சிறப்பான ஒன்று தடிவீச்சென்பது. தடிக்காரர் என்ற ஒருவகை வீரர் உண்டு. தமிழகம் கண்ட படை முறைகளில் வாள் வீரர், குதிரை வீரர் ஆகியவர்களைப் பேர[...] தடிக்காரர் என்ற பிரி[...]ரும் பெரும் செயலாற்[...]னர். ஒரு வாலிபன் [...]று அல்லது ஏழு அடி நீளமுள்ள நல்ல திடமான குச்சை ஒன்றை கையில் பிடித்து சுழற்றிச் சுழற்றி பழகுவான். நல்ல பயிற்சியாளன் ஒருவன், முறையோடுதேர்ந்தவனுய் இருந்தால் பதினுறு மூலைகளிலிருந்து பதினுறு பேர் தாக்கினுலும் அவனை நெருங்கி அடிக்க முடியாது. அவனை அண்டமுயற்சிப்பவர்களை சுழற்றிச் சுழற்றித் துரத்துவான். அவனைத்தாக்க நினைப்பவர்கள் வேல்களையோ ஈட்டிகளையோ, வீசி யெறிந்தாலும் அவன் உடம்பைத் தைக்காதபடி சுழல் குச்சித் தடுத்துத் தடுத்து தூர எறியும் கலையில் கொங்குநாட்டு இளைஞர்கள் நல்ல தேர்ச்சி பெற்றிருந்தனர்.

அதேபோல் குச்சிக்குப் பதில் கத்தி, சுழல் கத்தி ஆகியவற்றை சுழற்றியும், அவை கொண்டு ஒருவரோடொருவர் போரிட்டும் சிலம்பக் கலையை வளர்த்தனர். குச்சிக்குப் பதிலாக பந்தங்களைக் கொழுத்தி, நெருப்பு ஜுவாலை விட்டு உரியும் போதே சுழற்றும் முறையையும் தெரிந்திருந்தனர். பெரும் குழப்பங்களிலும், எதிரியின் எண்ணிக்கை அதிகமாக இருக்கும் போதும், தற்காப்பிற்குத் தப்பிக்கவும் இந்தவழிவகைகள் பேருதவி புரியும் என்று நம்பினர்.

இத்தகு சிலம்பக் கூட வாலிபர்களின் இதயத்தில் சின்னமலை சகோதரர்கள் கொலுவீற்றிருந்தனர். அவர்கள் விரும்பாமலும், முயற்சி யெடுக்காமலுமே, அவர்களை தங்கள் தலைவர்களாக கருதத் தலைப்பட்டனர். அவர்களின் ஆணைப்படி நடப்பதற்கு தங்கள் ஆருயிரையும் காணிக்கையாக்க தயாராக இருந்தனர். இந்த சூழ்நிலையை சின்னமலை நல்லவகையில் உணர்ந்திருந்தான். அவர்களோடு ஓர் சங்கலித் தொடர்பு ஏற்பட்டது. பழக்கத்தால் ஏற்பட்ட பற்றும் பாசமும் அந்த நெருக்கத்தை இறுக்கியது.

பொங்கல் இதழ் முதல்...

★

★ "தென்னகம்" இரண்டாவது ஆண்டில் நுழைகிறது!

★ புத்தம் புதிய பகுதிகளுடன்

★ எண்ணத்தை கிளறும் வண்ண எழுத்து ஓவியங்களுடன்

★ பனிரெண்டு பக்கங்களுடன் உங்களை மகிழ்விக்க புதுநடை போட்டுவருகிறது

அன்று இரவே பெரியதம்பி, அண்ணனின் திட்டத்திற்கிருக்கும் அமோக ஆதரவைத் தெரிந்து கொண்டான். ஐநூறு பேர்களென்ன, ஆயிரம் பேர் கூட ஏழாம் நாள் காலையில் சின்னமலை குதிரை ஓடும் அடிச்சுவட்டைப் பின்பற்ற திரண்டு விடுவார்கள் என்ற நம்பிக்கை பிறந்தது. முத்துவேலப்பரிடம் நூறு பேரை அனுப்பி வையுங்கள் என்று கேட்டிருக்க வேண்டியதில்லை என்று நினைத்தான். ஒரு கண நேரம்தான்! ஆனால் முத்துவேலப்பரை சந்திக்க ஓர் வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருப்பதால் வள்ளிநாயகியை காண முடியும் என்றுநினைத்தநேரத்தில்எங்கோ கற்பனுலோகத்தில் பறந்து கொண்டிருந்தான்.

வள்ளிநாயகியைக் காணப் போகிறோம். ஆனால் மீண்டும் பிரியப்போகிறோம் என்று நினைத்த நேரததில் அவன் உடமபெல்லாம் சில்லிட்டது. ஒரு வருடம் எத்தனை யுகங்களாகத் தோன்றும் அந்தயுவதிக்கு. நான் [illegible]ம்பி வரும்வரை காத்திருப்பா[illegible]த்தனை வேதனை என்னால[illegible]ம்தான் அளிக்க முடியவில்லை [illegible]ழைக்கு. துன்பமாவது தொடராமல் இருக்க வழி செய்யமுடிந்ததா? சேச்சே.

வள்ளிநாயகி விபரம் புரியாதவளல்ல, நான் மேற்கொண்டுள்ள கடமையின் சிறப்பைக் கண்டு பெருமை கொள்வாள். நான்தான் கலங்குகிறேன, என் காதலி கலகலவெனச் சிரித்துச் சென்று வாருங்கள் கண்ணாளா காலமெல்லாம் தங்கள் வருகைக்காக காத்திருப்பேன். தமிழ் மறக்குடி மகளிர் வீரத்தின் விரோதிகளல்ல. தங்கள் தலைவர்கள் போகக் களத்திலே புரளட்டும் போர் முகமே செல்லக் கூடாது என்று கூறும் இன்பம் நாடிகளல்ல, ஒப்புக்காகச் செ்ால்லவில்லை, என் உள்ளத்தின் அடித்தளத்திலிருந்து கூறுகிறேன்" என்று சொல்வாளென்றும் அவன் மனதிலேயே வேறோர்குரல் ஒலித்தது. அன்று இரவு முழுதும் அவன் தூங்கவில்லை.

இருள் நீண்டுகொண்டே இருந்தது. விடிவதாதக் காணோம். அவன் எண்ணங்களும் நீண்டு கொண்டேயிருந்தன. நேரம்ஆக, ஆக, வள்ளிநாயகியைஒருவேளை சந்திக்க முடியாத நிலை ஏற்படலாம் என்ற பயம் தொத்திக் கொண்டது. அந்த பாதையைத் தொடர்ந்து அவன் சிந்தனை ஊர்ந்தது! வள்ளிநாயகி என் கண்ணில் கூட படலாம். ஆனால் அவளிடம் நான் நிதானமாய் உள்ளத்தைக் கொட்டுவதற்கு உரிமை ஏது? யார்தான் அனுமதிப்பார்கள்? என்று கேள்விகளை திட்டிக்கொண்டான். பதில் அளிக்க வேறுயார் இருக்கிறார்கள். அவனேதான் விடை கண்டுப்பிடித்தாக வேண்டும்! விசாரம் அவனை கவ்வியது. இருளின் ஆதிக்கம் நீடித்துக்கொண்டே இருக்க முடியுமா? விடிந்துதானே ஆக வேண்டும்.

அருணோதயத்தின் ஒளிக்கிறல்கள் கிழக்கு வானத்திலே தோன்றின.

உதய சூரியனுக்கு ஆயிரம் நன்றி கூறினான். முத்துவேலப்பரின் மாளிகையை நோக்கிப் புறப்பட்டான். எவ்வளவோ துடிப்புடன் கிளம்பினான். ஆனால் மாளிகையை நெருங்க நெருங்க ஏதோ தவிர்க்க முடியாத கடமையைநிறைவேற்றுபவன்போல் காணபபட்டான்.

ஏற்கெனவே முத்துவேலப்பரின் மாளிகைக்கு வந்து[illegible]ள்ளான் பெரியதம்பி. இருப்பினும முத்துவேலப்பரிடம் அப்போது தான் புதிதாக வருவதுபோல் பாவனை செய்ய வேண்டிய பொறுப்பு அவனிடமிருந்தது. அதற்கு தன்னை பக்குவப்படுத்திக்கொண்டான்.

முத்துவேலப்பர் வரவேற்புக்குக் காத்திருந்தார். ஆனால் பெரியதம்பி என்ன சேதிகொண்டுவரப் போகிறான் என்பதிலே அவருடைய யூகம்சரியாக அமையவில்லை. விஷயத்தைக் கூறி "நூறுபேரை அனுப்பி வைக்க வேண்டும்" என்றான்.

முத்துவேலப்பரின் தலை சுற்றியது நூறு ஆட்களென்ன, முன்னூறு ஆட்களைக் கூட அனுப்ப முடியும் அவரால். ஆனால் ஒரு ஆண்டு வள்ளிநாயகியின் திருமணம் ஒத்திப் போடப்படுகிறது. அதனை தாங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை. அவசரக்காரராய் இருந்தால் உளறிக் கொட்டியிருப்பார்கள். ஆனால் முத்துவேலப்பர் அனுபவம் மிக்கவர். சாமார்த்தியமாக தனதுஉணர்வுகளை மறைத்துக் கொண்டார்.

அதுவரை கதவிடுக்கிலே நின்றுகொண்டிருந்த இரண்டு விழிகளைக் காணோம். விம்மி யாரோ அழும் குரல் கேட்டது. முத்துவேலப்பருக்கும் பெரியதம்பிக்கும் விஷயம் புரிந்தது. முத்துவேலப்பர்உள்ளேஓடினார். "என்னம்மா சுத்த அசடாக இருக்கிறாயே" என்றார் முத்துவேலப்பர். வள்ளிநாயகி விக்கி விக்கி விக்கி அழுதாள் சிறு குழந்தைபோல. அவர்பாடு தர்ம சங்கடமாகிவிட்கிது.

முகத்தை அலம்பிக் கொண்டு சிற்றுண்டி பறிமாறம்மா என்றார் முத்துவேலப்பர்.

இதுவரையில் இல்லாத புது முறைதான். எனினும் அழுதது வள்ளிநாயகியல்ல என்பதை நிரூபிக்க இந்த வ்ழியைக் கையாண்டார்.

வள்ளிநாயகி சமாளித்துக் கொண்டாள். சிற்றுண்டி முடிந்தது. முத்துவேலப்பர் நகருவதாய் இல்லை. பெரியதமபியிடம் தனியாக பேசமுடியாது எனற முடிவுக்கே வந்துவிட்டாள்.

நல்ல வேளை பண்ணையாட்கள் வாயிலிலே வந்து நின்றார்கள். அதுவரை வாயத் திறக்காத வள்ளிநாயகி "அப்பா, ஆள்காரர்கள் வாசலில் வந்திருக்கிறார்கள்' என்றாள்.

"தம்பி! இதோ வந்து விடுகிறேன்" என்று வெளியே போனார். வள்ளிநாயகியும் அவர் பின்னாலே வந்தாள். அந்தநேரம் வள்ளிநாயகியின் கரத்தில் ஓர் சிறு ஓலையை பெரியதம்பி நீட்டினான். அந்த ஓலையை வாங்கி முந்தானையால் மறைத்துக் கொண்டு ஓடி விட்டாள்.

முத்து வேலப்பர் திரும்பி வந்தார். உள்ளே ஓடிய வள்ளிநாயகி புதையல் கண்டெடுத்தவள்போல் என்ன எழுதியிருக்கிறது என்று பராரப்புடன் படித்தாள்.

நாளை இரவுஇரண்டாம்சாமத்தில் மாமரச் சோலையில் சந்திக்கிறேன் —உன் அத்தான்.

என்றிருந்தது. உடனே மடியில் சொறுகிக் கொண்டாள். வெளியே ஓடி வந்தாள். சந்தேகம் வந்து விட்டது. திரும்பவும் போய் ஒருமுறைபடித்தாள். ஓலையை மறைத்து வைத்துக் கொண்டாள். பெரியதம்பிபோய் விடுவாரே அதற்குள் அவரைக் கண் குளிரக் காண வேண்டுமென்று மீண்டும் ஓடி வந்தாள்.

"சரி, தம்பி, சின்னமலையின் விருப்பப்படி நூறு வீரர்கள் முந்தின நாளே ஓடா நிலைக்கு வந்து விடுவார்கள்" என்று பெருமூச்சுடன் கூறினார். பெரியதம்பிக்கு வள்ளிநாயகியிடம் ஓலையைக் கொடுத்து விட்டோம் என்ற பூர்ணதிருப்தி. பெரியதம்பி புறப்பட்டான்.

நாளை இரவு இரண்டாமசாமத்தில் மாமரச் சோலையில் சந்திக்கிறேன். இந்தவாசகங்களை நூறு முறை படித்திருப்பாள். ஆயிரம முறை மனதிலே உச்சரித்திருப்பாள். அந்த நாள் இரவுக்காக காத்திருந்தாள். அது வழக்கப்படிவந்தது. ஆனால்அவளுக்கோ மெதுவாக ஊர்ந்து வந்ததாகப் பட்டது. 'நாளை இரவு' வந்தது. ஆனால் அவன்வரவில்லைகோபம வந்தது. ஓலையைப் படித்தாள் "நாளை இரவு...சந்திக்கிறேன" எனறிருந்தது. மறுநாளும நட்ட நடுநிசியில் கர்ததிருந்தாள் அவன வரவில்லை.

[தொடரும்]

★

தென்னகத்தின்...

(8-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

கிடைக்குமென்று கருதி, மீண்டும் பற்றுக்குறை மாநிலமாகிவிட முயற்சிக்கும்!

'எனவே, நான்சர்க்காரை வேண்டிக் கொள்தெல்லாம், தமிழக, ஆந்திர மக்களது கண்ணியமான - சிரமம் மிகுந்த முயற்சிகளைத் தக்க வகையில் உணர்ந்து இப்போதைய போக்கினை மாற்றிக் கொண்டு சென்னை ஆந்திர மக்களின் கோரிக்கைகளுக்கு இணங்க வேண்டும் என்பதுதான்.

"இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எப்படிப் பலரின் மனம் வேலை செய்யத் துவங்கிஇருக்கிற தென்பதையும் நான் குறிப்பிடவேண்டும். காங்கிரசின் தலைவராக ஆக்கப்பட்டிருக்கும் ஆந்திர மாநில முதல்வர் திரு. சஞ்சீவ ரெட்டியார் இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்னால் சென்னையில் ஒரு கால்நடை கண்காட்சி பரிசளிப்பு விழாவில் பேசியபோது குறிப்பிட்ட சில வாசகங்கள் இங்கே எடுத்துரைப்பதற்குப் பொருத்தமுள்ளவை. அவர் டெல்லி வெகுதூரம் இருப்பதினால்தான் எங்கள் கோரிக்கையிலுள்ள நியாயத்தையும், நேர்மையையும் உணரவில்லை என்றார்.

இந்த - வெகு தூரத்திலிருக்கிறது என்ற உணர்வு திரு. சஞ்சிவிரெட்டியார் மனதிலும் திரு. காமராஜர் மனதிலும் வளர அனுமதிக்கப் படுமானால் தென்னாடு மத்திய சர்க்காரால் வேண்டுமென்றே புறக்கணிக்கப் படுகிறது வடநாட்டு ஏகாதிபத்தியத்தால் ஆதிக்கம் செலுத்தப் படுகிறது என்று தி. மு. கழகம் குற்றம் சாட்டுவதில் இந்த சர்க்கார் தவறேதும் காண முடியாது. இன்னும் சொல்ல வேண்டியவை இருக்கின்றன. கொடுக்கப் பட்டகாலம் முடிவதால் என்பேச்சை நிறுத்துகிறேன்.

நக்கீரர் கழகம், சென்னை

டாக்டர் தருமாம்பாள் பெண்கள் இலக்கிய வகுப்பு

டாக்டர் தருமாம்பாள் நினைவுக் கட்டுரைப்போட்டிப் பரிசுகள்

★

இன்பத் திருவிடத்தின் தொண்டின் அரசியாய் 20-ம் நூற்றாண்டின் நைட்டிங்கேலாய், வீரத்தமிழ் அன்னையாய் விளங்கிய டாக்டர் தருமாம்பாள் அவர்கள் 20-5-59ல் இயற்கை எய்தினார்கள். 20-5-60ல் வரப்போகும், அவர்களது முதல் ஆண்டு நினைவு நாளில் அவ்வம்மையாரின் நினைவுக் கட்டுரைப் போட்டிப் பரிசுகள் வழங்கத் தீர்மானித்துள்ளோம். கட்டுரைப் போட்டியின் முதற்பரிசு கேடயமும், இரண்டாம்பரிசு வெள்ளிக் கோப்பையும், மூன்றும் பரிசு ரூபாய் இருபது மதிப்புள்ள தமிழ் நூல்களும் வழங்கப்படும்.

மேற்படி டாக்டர் தருமாம்பாள் நினைவுக் கட்டுரைப் போட்டியில் அனைத்துக் கல்லூரி மாணவிகள் மட்டும் கலந்து கொள்ளலாம். ஒவ்வொரு பெண கல்லூரியிலிருந்தும் இரண்டு மாணவ்கள் மட்டும் போட்டியில் கலந்துக் கொள்ளலாம். கட்டணம் கிடையாது. போட்டிக்கு உரிய பொருள் 'சமுதாய முன்னேற்றத்திற்கு மகளிர் ஆற்றவல்ல பணிகள்' என்பதாம். இப்பொருளைப் பற்றி 200 வரிகளுக்கு மேற்படாமல் இருத்தல் வேண்டும். தூய தமிழ் நடையில் எழுதுதல் நலம். கட்டுரையை அவரவர்கள் தங்கள் தலைமைத் தமிழாசிரியர் சானறிதழோடு அனுப்புதல் வேண்டும்.

மேற்படிகட்டுரைகளை1960 ஜனவரி31-ந்தேதிக்குள் 'செயலாளர், நக்கீரர் கழகம், 27, கொண்டலையர்தெரு, சென்னை-1' என்ற முகவரிக்கு அனுப்புதல் வேண்டும்.

கட்டுரைகளை மூன்று நடுவர்கள் பார்வைக்கு அனுப்பி வெற்றிச் செய்தி 1960 மார்ச்சு 5-ஆம் தேதி வெளியிடப்படும். பரிசு பெற்ற கட்டுரைகள் மூன்று முறையே "தென்றல்" இதழில் வெளியிடப்படும்.

முல்லை மடல்

கதிரவன் ஒளிக்கு திரையா? தென்றலுக்கு தடையா?

அன்புள்ள சித்ராவுக்கு,

‘நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னுல் அரும்பி, இன்று மண்டலம் முழுவதும் மந்தமாருதம் வீசி வரும். புதியமொழியாம் ‘எஸ்பரண்டோ’வை, பூமிதான பிதாவான விஞேபாவே கற்றுக்கொள்ள முற்பட்டிருக்கிருர்றென்றும். அம் மொழியை அவருக்கு கற்றுத்தர ஆசிரியா ஒருவர் அவருடன் சுற்றுப் பயணம் நடத்திவருகிருரென்றும், வெளியாகியுள்ள செய்தியை எனக்குச் சுட்டிக் காட்டி, நீ தீட்டிய மடல் கண்டு, மட்டில்லா மகிழ்ச்சிக் கொண்டேன்.

செய்தித்தாள்களை துருவிப் பார்க்கும் எண்ணம் உன் இதயத்திலே அரும்பி யிருப்பதைக் காண என்உள்ளம் உவகையால் கூத்தாடுகிறது. புத்தகத்தை மட்டும் படித்து மேதையானுல் போதாது, மகளே! அகிலத்தின் அன்ருட நிகழ்ச்சிகளை நாம் கவனிக்க தவறிவிட்டால், நாம் இறந்தகாலம் என்ற இருட்டிலே தான் திரிந்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும். நிகழ்காலத்தோடு, ஒட்டி உறவாட முடியாத நிலை ஏற்பட்டு விடும். ஆகவேதான் உலகத்தின் பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளையும் நாம்நிழல்போல்தொடர வேண்டும் என்கிறேன். இதை பலபேர் உணர்வதில்லை. நீ இதை உணர தலைப் பட்டிருப்பது வரவேற்கத் தக்கது!

சென்றவாரம் வெளியான பத்திரிக்கையில் திராவிடஸ்தான் பேச்சுபற்றி ஆர். ஆர். திவாகர் எச்சரிக்கை’ என்ற மகுடமிட்டு, அண்மையில் பெங்களூரில் வங்காள இலக்கிய மா நாட்டை துவக்கிவைத்த காலம் சென்ற உத்தமர் காந்தியாரின் நினைவு நிதித் தலைவர், திவாகர் ஆற்றிய சொற்பொழிவு வெளியாகியிருப்பதை நீ படித்திருப்பாய்!

‘திராவிடதாடு’ என்றசொற்தொடரை பத்திரிக்கையில் பிரசுரிப்பதே பாவம் என எண்ணி, நமது மூல மந்திரத்திரத்திற்கு திரையிட்டுவந்த நரையோடிய பத்திரிகை ஆசிரியர்களெல்லாம் இன்று ‘திராவிடநாடு’ என்ற வார்த்தைக் கோர்வையை பிரசுரிக்க ஆரம்பித்துள்ளார்கள். அவர்களுடைய குரல் நம்மை ஏளனம் செய்வதற்காக இருக்கலாம். அவர்களின் எழுத்து நம்மைதாக்குவதாக; இருக் லாம் என்ருலும் நாம் அடைந்துள்ள வளர்ச்சி, அவர்களை மிரட்சிக் கொள்ள செய்தி ருக்கிறதென்பதையும், புதியதோர் புரட்சி அரும்பி இருக்கிறதென்பதையும் அவர்கள் பூர்ணமாக உணர்திருப்பதாலேயே, இன்றைய ‘பெரிய மனிதர்களும்’ நம்மைப் பற்றி பேச ஆரம்பித்துள்ளார்கள். ‘அம்மாமி’ ஏடுகளெல்லாம் நமது இலட்சிய முழக்கத்தைப் பற்றி எழுத ஆரம்பித்துள்ளன. அதற்கு காரணம் நமது இலட்சிய கனல் காட்டுத் தீப் போல் பற்றிக் கொள்ளும் என்ற திகில் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டு விட்டது. அந்த பயம், பேசாதவர்களையும்பேசசெய்திருக்கிறது. எழுதாதவர்களையும் எழுதச் செய்திருக்கிறது. அந்தவகையில் தான் திவாகரும் அபாய விளக்கைக் காட்டியிருக்கிருர்.

கதிரவன் ஒளிக்கு திரையிட முடியுமா? தென்றலின் இனிமைக்கு வேலி கோலு இயலுமா? அதுபோலத்தான் நமது இலடசியத்திற்கு எத்தனை, எத்தனை திரைப்போட்டு மறைத்தாலும், அத்தனையும் அது தவிடுபொடியாக்கி, தரணியெங்கும் பவனி வருகிறது!

பத்தடுக்கு மாளிகையிலே மஞேகரியின் மலர் முகத்தை வருடும் மஞ்சத்திலே, கத்தும் கடலருகே, பசியோடுபோராடிக் கொண்டிருக்கும் குடிசைகளிலெ ஆளவந்தார்கள் ஆடம்பரமாக அமர்ந்திருக்கும் சபாமண்டபத்திலே, கவிவாணர்களின் இதயத்திலே, எல்லாம், இன்றுநமது இலட்சிய முழக்கம் ஒலிக்க ஆரம்பித்து விட்டது! சுதந்திரதாகம் நாடெங்கும் பரவி வருவதையும் தங்களது ஆடம்பர வாழ்வுக்கு அபாயம் நெருங்குவதையும் காண, ஆளவந்தார்களும் அவர்களது அடிவருடிகளும், நமது இலட்சியத்தை தாக்கிப்பேசவும். எழுதவும் முற்பட்டுள்ளார்கள். திவாகரும் அந்த கைங்கரித்தில் ஈடுபட்டிருக்கிருர்.

முதன் முதலாக பாக்கிஸ்தான் கோஷம் எழுந்தபோது, அது கனவாகக்கருதப்பட்டது. ஆனுல் அது உண்மையாகி விட்டது. ஆகவே திராவிடஸ்தானைப் பற்றி எச்சரிக்கையாக இருங்கள் என்று அபாய விளக்கை பிடித்திருக்கிருர்!

பாகிஸ்தான் பகற்கனவு — பசுவை துண்டாடுவதா? பாரத மாதாவின் அங்கத்தை பங்கிடுவதா? என்றெல்லாம் நாம் மேடை அதிர, வாய்வலிக்க கூக்குரலிட்டோம். ஆனுல் பகற்கனவு பலித்து, பகலவன் ஒளி போல் பாகிஸ்தான் இன்று பாரில் ஒளிவீசிக்கொண்டிருக்கிறது. அதுபோலவே திராவிடஸ்தானும் தரணி எங்கும் ஒளிவீசும் காலம் வந்துவிடும். ஆகவே எச்சரிக்கையாக இருங்கள் நாட்டு மக்களே! என்று திவாகர் அவர் பாணியிலே பேசியிருக்கிருர். பாகிஸ்தானை பூர்ண கும்பத்தோடு, மேளதாளத்தோடு, வரவேற்ற வித்தகர்கள் திராவிடஸ்தானை வரவேற்க தயங்குவதேன்? இஸ்லாமிய பெருங்குடி மக்களின் ஏகோபித்த குரலுக்கு செவிச் சாய்த்த செங்கோல் ஏந்திகள் உலகத்தின் மூத்த குடிகளாம் திராவிடர்களின் இன முழக்கத்திற்கு செவிமடுக்கமறுப்பதேன்? மகளே! அங்கேதான் இருக்கிறது, சூட்சமம்!

அரச போகமும் — ஆடம்பர வாழ்வும் – அரண்மனைவாசமும் கிடைக்காதே, உல்லாச உப்பரிகையிலே சல்லாப சுந்தரர்களாக உலாவர முடியாதே — திராவிட நாடு பிரிந்தால்! ஆகவேதான் பாகிஸ்தானை பிரித்துக்கொடுக்க சம்மதித்த உத்தமர்கள் திராவிடஸ்தானை பிரித்துக் கொடுக்க மறுக்கிருர்கள்!

கலை – கலாச்சாரம் – மொழி பழக்க வழக்கம் – சரித்திரம், பூகோளம், உடை – உணவு இத்தனையும் காட்டி நாம் நமது உரிமையை கேட்கிரேம். மொழியாலும், கலையாலும், கலாசாரத்தாலும், நடைஉடை பாவனையாலும் நாம் வேறுபட்டிருக்கிரேம். என்பதை திவாகரும் ஒப்புக்கொள்ளுகிருர். அதே நேரத்தில் நமது உரிமையை மறுக்கிருர். புலி, கரடி, யானை, மான் ஆகியவைகள் வெ[illegible] வேறுன இனங்கள்தா[illegible]னுலும் அவைகளை[illegible]ஒரே கூண்டில் [illegible]ப்பட்டுதானிருக்க வேண்டும் என்கிருர் திவாகர். இரும்பு கூண்டிலே அடைத்து வைத்து சவுக்கு நுனியிலே மிருகங்களை ஆட்டுவித்து வயிறு வளர்க்கும் சர்க்கஸ்காரனுக்கும், இனத்தால் வேறுபட்டவர்களை, தேசியம் என்ற சங்கிலியிலேபிணைத்து ஆளும் நேருதுரைத்தனத்திற்கும் என்ன வித்தியாசம், வேளைக்கு வேளை உணவு அளித்தாலும், கூண்டிலே அடைப்பட்டுள்ள விலங்குகள், வெளியேற தான் துடித்துக்கொண்டிருக்கிரேம்.

அதுப்போலதான் நாமும் அடிமைச் சங்கிலிகளை உடைத்தெறிய விரும்புகிரேம் – துடிக்கிரேம்!

சர்க்கஸ்காரனுவது வேளைக்கு உணவளிக்கிருன். அவன் நன்றிக்கும், பாராட்டுதலுக்கும் உரியவன். ஆனுல் நம்மை ஆளும் ஆளவந்தார்கள் நமக்கு அளிப்பதென்ன” வேளைக்கு வயிரார உண்ண உணவு உண்டா? உடுக்க உடை உண்டா? வசிக்க வீடு உண்டா?

கோடிக் கணக்கானேர் கும்பி எரிய கண்ணீர் வடிக்கவும் சக்தியின்றி வாடுகின்றனர்! மர நிழலிலே வாசம் செய்வோர் பல்லாயிரவர் பசியார புசிக்க உணவின்றி பரதவிப்போர், எண்ணற்றவர்! ஏன் இந்தநிலை? இந் நாட்டின் சொந்தக்காரர்கள். சோம்பிகிடப்பதேன்? வாழவழியின்றி வாடுவதேன்? விஷக் கோப்பையின் விளிம்பிலும் கயிற்றின் முனையிலும் கிணற்றிலும், குளத்திலும் மக்கள் தங்களது உயிரை ஊசலாட விடுவதேன்? வளமான வயல்கள் இல்லையா? வற்ருத ஜீவநதிகளுக்கு பஞ்சமா? கனிகுலுங்கும் சோலை இல்லையா? கனி வளம் குறைவா? உழைக்க சளைத்தவர்களா?

விழி பழுதடைந்தவனும் கூற மாட்டானே, இல்லை என்று பின் ஏன் இந்த நிலை? வறுமையும்,..

(8–ம் பக்கம் பார்க்க)

அல்லி மலர்க்கோதை! அன்படங்கும் பேழை!!

கோவை. சபாபதி

காவியத்தின் பாவையவள்!
கற்பனையின் செல்வியவள்!
ஓவியம் போல் என்னெதிரில் நின்ருள் – என்
உள்ளமெனும் வல்லமையை வென்ருள்!
வெள்ளமென அன்புவைத்து
வெல்லமெனப் பாட்டிசைத்துக்
கள்ளவிழி கொண்டேயெனைக் கொலவாள்–அவள்
கற்றவித்தை அன்னதனுல் வெல்வாள்!
ஓடிடுவாள் வந்திடுவாள்!
ஒளிந்திருந்து கண்டிடுவாள்!
ஆடிவரும் தென்றலடா அன்னுள்! – கண்ணுள்
ஆயிரத்தின் மேற் கவிதை சொன்னுள்!
பவழஇதழ்ப் பாவையவள்!
பல்லழகுக் காரியவள்!
குவளைமலர் தோற்குமெழிற் கண்ணுள்! – இந்தக்
குவலயமே கண்டுருகும் பெண்ணுள்!
அல்லிமலர்க் கோதையவள்!
அன்படங்கும் பேழையவள்!
எல்லையிலா இன்பநிலை தந்தாள்! – அவள்
என்னுயிரின் நாதமென வந்தாள்!

"மாஸ்கோ – பீகிங் தகராறு!"

சோவியத்தின் முன்னாள் பிரதமர் ஸ்டாலினின் மறைவிற்குப் பின், சர்வதேச பொதுவுடமை இயக்கத்தில் மிகப் பலமான போராட்டம் நடைபெற்று வருகின்றது. நுனிப்புல் மேய்வது போல் பிரச்சனைகளை அணுகுபவர்களுக்கு வேண்டுமானால் இது புரியாமல் இருக்கலாம். ஆனால் நாள்தோறும் நடைபெறும் எண்ணற்ற சம்பவங்கள் அவர்களிடையே நடைபெற்று வரும் எண்ணப் போராட்டத்தை பிரதிபலித்து வருகின்றன.

சில நாட்களுக்கு முன் மேற்கு ஐரோப்பிய பத்திரிக்கைகள் ஒரு திடுக்கிடும் செய்தியினை உலகுக்குக் கொடுத்தன. பலருக்கு அது அதிர்ச்சியை அளித்தன. சீனம் ஒரு பொதுவுடமை நாடு. கம்யூனிஸ்ட் நாடுகளிலேயே பழமை வாய்ந்ததும், பலம் வாய்ந்ததுமான சோவியத் ரஷியா எல்லா பிரச்சனைகளிலும் சீனத்தின் [illegible]ல் உடன் நிற்கும் என்றே எ[illegible]ர். ஆனால் சோவியத் ரஷியாவிற்[illegible] செஞ்சீனத்திற்கும் அந்நிய நாட்டுக் கொள்கையில் நிலவும் கருத்து வேறுபாட்டை அச்செய்தி மையமாகக் கொண்டிருந்தது.

கம்யூனிச தத்துவத்தைப் பின்பற்றும் இரு நாடுகளுக்குமிடையில் இன்றுகாணப்படும் கருத்து வேறுபாடு, திடீரென்று தோன்றியதல்ல, பலநாட்களாக உள்ளேயே புகைந்து கொண்டிருந்து, இன்றைய தினம் வெளியே பேசப்படும் அளவு வளர்ந்துள்ளது. அவர்களுக்கே இயல்பான சாதுர்யத்தால் இத்தனை நாட்களும் மூடி மறைத்து வைத்திருந்தார்கள்.

சர்வதேசபொதுவுடமை இயக்கத்தில் தத்துவ வாதிகள், நடைமுறைவாதிகள் என்ற இரண்டு பெரிய பிரிவினர்காணப் படுகின்றனர். ஒவ்வொரு பிரச்சனையிலும் அவர்களுக்கென உருவாகும் தனிமுடிவுகளை மற்றபகுதியின்மீது திணிக்கமுயலும்போதுதான் போராட்டம்துவங்குகிறது. மாஸ்கோவும், பீகிங்கும் தான் கம்யூனிசம் வேர் விட்டு தங்கியுள்ள பகுதிகள் – அவைகள் இரண்டும் இயற்கையாகவே இரண்டுபகுதியினருக்கும் வழிக்காட்டியாக அமைந்துள்ளன.

சோவியத் ரஷியா கடந்தநாற்பது ஆண்டுகளின் அனுபவத்திற்குப் பின் தன்னை ஒரு பலமுள்ள நாடாக மாற்றி அமைத்துக் கொண்டுள்ளது. இந்த உண்மையினை முதலாளித்வ நாடுகள் கூட மறுப்பதில்லை. அதன் ராணுவபலத்தை மாற்றார்கள் கூட மனமாரமதிக்கிறாகள். சென்ற சில நாட்களாக அந்த நாடு அனுசரித்து வரும் நடவடிக்கைகள், உலகிலுள்ள் மற்றநாடுகளிடையே நல்ல உறவை ஏற்ப்படுத்தி உள்ளது. தங்களின் பரம்பரை வைரி, என்று கருதி வந்த முதலாளித்வ நாடான அமெரிக்காவுடன் கூட ஒன்றிவர இணக்கம் தெரிவிக்கிறது. எத்தனையோ முறைகளில் மாற்றங்கள். சோவியத் ரஷியாவின் இந்தப் போக்கு, கம்யூனிச தத்துவத்தின் அடிப்படைகளில் விடாப் பற்றுக் கொண்ட சீனக்கம்யூனிஸ்ட்களுக்குஅதிர்ச்சியான நிகழ்ச்சிகளாகத் தெரிகின்றன.

கம்யூனிசத்தை அதன் மூலவர்கள் சொன்ன வழிகளிலே[illegible] நிறைவேற்ற வேண்டும் என்பது சீனக் கம்யூனிஸ்ட்களில் ஒரு பகுதியினரின் வாதம் — தத்துவத்தை மட்டும்மனதில்கொண்டு நடைமுறைகளையும், கால மாறுதல்களையும் கணக்கெடுக்காமல், செயலாற்றும் இவர்களால் சர்வதேசப் பொதுவுடமை இயக்கத்தில் மேலும் மேலும் பிளவு உண்டாகி வருகின்றது. சோவியத் ரஷியா முன்னோடியாக நின்று செயலாற்றும் காரியங்களில்கூட பலவற்றில் இவர்கள் முரண்பட்டு நிற்கிறார்கள்.

இவ்விரு நாடுகளில் காணப்படும் கருத்து வேறுபாட்டினால், உலகிலுள்ள மற்ற நாட்டு கம்யூனிஸ்டுகள், தங்களுக்குள் ஒரு தெளிவான கொள்கையை வரையறுத்துக்கொள்ள முடியாமல் திணறுகின்றனர். சென்ற திங்கள் அமெரிக்க ஜனாதிபதி ஐசன்ஹோவர் உலகப்பயணம் வந்த நேரத்தில் உலக கம்யூனிஸ்டுகளிடையே பல்வேறு கருத்துக்கள் காணப்பட்[illegible]ன. ஐக்கின்

சிறுத்தையின் புள்ளி! சீமானின் இலாப வேட்கை!

வருகை பற்றி பிரஞ்சு, இத்தாலி இந்தியா ஆகிய நாடுகளிலுள்ள கம்யூனிஸ்டுகள் மகிழ்ச்சி தெரிவித்திருந்தனர், சமாதானத்திற்கு அவரின் பயணம் உறுதுணையாக அமையும் என்றும் விளக்கியிருந்தனர், ஆனால் இதற்கு நேர்மாறாக சீன நாடும் அதனைப் பின்பற்றி ஈராக் லெபனான், இந்தோனேசியா ஆகிய நாடுகளிலுள்ள கம்யூனிஸ்டுகள் தங்களின் கருத்துக்களை தெரிவித்திருந்தனர். அமெரிக்கநாடு இதயபூர்வமாக சமாதானத்தை விரும்பவில்லை. மக்களின் கவனத்தை திசை திருப்பும் [illegible] மாலக்காரியங்களே அவர்களின் செயல்கள் என விளக்கம் கூறியிருந்தனர்.

இந்தப் பிரச்சனையில் மட்டுமல்ல – இன்னும் எண்ணற்ற பிரச்சனையிலும் மற்றநாட்டுக்கம்யூனிஸ்டுகள்தெளிவற்றுக் காணப்படுகிறார்கள்.

மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கேரள சர்க்கார், கடசிக் கண்கொண்டு, டில்லி மூலவர்களால் அகற்றப்பட்டது. இது அநீதி, அக்ரமம், ஜனநாயகத் தத்துவத்திற்கு அடித்த சாவு மணி என்றெல்லாம் உணர்ந்தாலும், இந்தியக் கம்யூனிஸ்டுகள் இன்னும்பாராளுமன்ற ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கைகொண்டு செயலாற்றுகிறார்கள். பிப்ரவரியில் நடைபெறவிருக்கும்இடைத் தேர்தலில்கூட முழுக் கவனத்தையும் செலுத்தி உள்ளனர். ஆனால் அண்டை நாடான பர்மாவில் என்ன நிலையைக் காண்கின்றோம்? ஆட்சிப் பீடத்திலுள்ள யூநா சர்க்கார் எவ்வளவோமுறை, பலாத்காரப் பாதையினைவிட்டு, பாராளுமன்ற முறைக்குத் திரும்புங்கள் என வேண்டுகோள் விடுத்தார். அந் நாட்டு கம்யூனிஸட் கட்சி அதனை வரவேற்கவில்லை. ஆரண்யத்தில் உலவி தங்களின் திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடிவு செய்துள்ளது.

ஆசிய நாடுகளில் மட்டுமல்ல மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகள் அனைத்திலும்கூட இருஎண்ணங்களின் சாயல்களைக் கொண்டவர்கள் உள்ளனர். ஒரு பகுதியினர் சோவியத் -எண்ணங்களையும், மறு பகுதியினர் சீனத்தின் எண்ணங்களையும் திணிக்கவே முயலுகின்றனர். இதனால்பலத்த கருத்துப் போராட்டங்கள் விளைவது வாடிக்கையாகிவிட்டது.

கசப்பான இப் போக்கினை அகற்ற பலமுறை முயன்றும், முயற்சிகள் எதுவும் பயனளிக்கவில்லை. குருஷ்சேவ் இக் காரியங்களுக்கு முன்னோடியாகவே திகழ்ந்தார். அவரின் தலைமைக்குப்பின்ஏற்பட்ட லூனிக்சாதனை ஏழாண்டுத் திட்டங்கள் ஆகிய பலவற்றைத் துணைக்கொண்டும் இடைவெளியினை நிரப்ப முடியவில்லை. அதிர்ப்தி அதே நிலையில்தான் நின்றது – போக்க முடியவில்லை.

சந்திர மண்டலத்தில் சோவியத் கொடி பறந்ததும், அதன் விஞ்ஞான சாதனை கண்டுமுற்ப் போக்கு எண்ணங்கொண்டோர் எல்லாம் பூரித்தனர். பெருமிதம் கொண்டனர். இந்தச் சூழ்நிலையின் மத்தியில் குருசேவ் அமெரிக்கா சென்று அந்த சர்க்காருடன் ஆயத்தப் பேச்சுக்கள் நடத்தினார். தேன் என்று குடத்தில் கை நுழைக்க அது தேளாக காண்ப்பட்டால் எவ்வளவு அதிர்ச்சி ஏற்ப்படுமோ அது போலவே, உலக சமாதானத்திற்கான பேச்சுக்களை அமெரிக்க மண்ணில் சோவியத் பிரதமர் வீசிக்கொண்டிருக்கும் போது. இந்திய எல்லைகளை ஆக்கிரமிப்பதற்கான ஆயத்தங்களை செஞ்சீனம் செய்து கொண்டிருந்தது. சீனத்தின் இந்தச் செயலுக்கு பலர் பல காரணங்கள் கூறுகின்றனர். முதற் காரணம் பத்தாண்டு ஆட்சியில் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த முடியவில்லை எனவே அவர்களின் கவனத்தை வேறு திசையில் திருப்ப எல்லைப் பிரச்சனையில் ஈடுபடுகின்றனராம், மற்றொன்று குருசேவின் சமாதானப் பணியினை சீர்குலைக்கச் செய்யும் சதி என்றும் கூறப்படுகிறது. இரண்டு காரணங்களிலும் எந்த அளவு உண்மை புதைந்துள்ளது என்பது விவாதத்திற்குரிய பிரச்சனைதான். என்றாலும் அவர்கள் கூறுவதில் உண்மை இல்லாமலும் இல்லை. அடுத்த மே திங்களில் கூடவிருக்கும் உலக வல்லரசுகளின் உச்ச கட்ட மாநாட்டிற்குக்கூட இவைகள் தடையாக இருக்கலாம்.

அமெரிக்காவிலிருந்து திரும்பியவுடன் சோவியத்பிரதமர் குருஷ்சேவ் பீகிங் சென்றார். கம்யூனிஸ்ட்த்தலைவர்களுடன கலந்து பேசினார். அவர்களை இவரின் பாதைக்குத்திருப்பமுடியவில்லை. விரக்தியுடன் மாஸ்கோ திரும்பினார். இன்னும் சொல்லப்போனால், இதற்குப் பின்தான் அண்டை நாடுகளில் ஆக்ரமிப்புக்கான செயல்களில் சீனர்கள் தீவிரமாக ஈடுபட்டனர்.

சீனப் பயணம் சோவியத் பிரதமருக்கு மிகத் தெளிவாக நிலைமைகளை விளக்கின. அவர்களின் உள்ளங்களில் புகைந்து கொண்டிருக்கும் எண்ணங்க[illegible]யும் கோடிட்டுக் காட்டின. அவ[illegible]களின் எதிர்காலத் திட்ட[illegible] என்ன என்றுகூட யூகிக்க முடிய[illegible]வில்லை. தெளிவற்று குழப்[illegible]மாகவே காணப்படுகின்றது. "சிறுத்தையின் உடலிலுள்ள புள்ளிகளை நிச்சயம் மாற்ற முடியாது. அதுபோலத்தான் முதலாளித்துவத்தின் லாப நோக்கத்தை எவராலும் மாற்[illegible] முடியாது. தங்களின் குறி[illegible]கோளுக்கு ஊறு ஏற்படும்போது நிச்சயம் போரில் ஈடுபடும். இதில் துளியேனும் அட்டியில்லை" என்பது சீனத்தின் அசைக்க முடியாத கொள்கை.

இதற்கு முற்றிலும் மாறுபட்ட வகையில் சோவியத் யூனியன் தனது நிலையை விளக்குகிறது. போர் என்பது சாத்தியமற்ற கூற்று. மூன்றாம் உலகப்போரை தடுக்கும் அளவு சோஷலிச நாடுகள் தங்களை உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. வீண் அச்சம் அறியாமையின் விளைவு என்ற வகையில் சோவியத் சீனத்திற்குப் பதில் கூறுகிறது.

இன்றைய மாஸ்கோ — பீகிங் கருத்து வேறுபாடு புதியதல்ல. வடிவங்கள் வேறுபட்டிருக்கலாம் சர்வதேச பொதுவுடமை இயக்க வரலாற்றில் இதுபோல் எத்தனையோ சம்பவங்கள் உண்டு.

– கிருஷ்ணசாமி,
பி. ஏ. (ஆனர்ஸ்)

தென்னகத்தின் கோரிக்கை — செவிடன் காதில்சங்கு!

(1-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

சாயப் பிரச்சினைகளை நன்கு கவனித்துக்கொள்கின்றனர் என்பதைப் பற்றியும் அமைச்சர் விளக்கிக் தொண்டிருந்தபோது நானும் இந்த சபையின் மற்றும் பல உறுப்பினர்களும், வெகுவாகப் பேசப்பட்டுவரும் நிலச்சீர்திருத்தங்களை அமைச்சர் எதிர்க்கிருரோ என்று எண்ணினேம்.

ஏனெனில், உணவு அமைச்சர் பேசுவதற்குச் சில நிமிடங்களுக்கு முன்புதான், உள்நாட்டிலாகாவின் திறமை மிகுந்த துணை அமைச்சர் தத்தார், திரிபுரா நிலசீர்திருத்த மசோதாவினைக் கொண்டுவந்து பேசுகையில் நேரடியாக விவசாயத்தில் ஈடுபடாத நிலபிரபுத்துவ முறையின் கேடுகளை நமக்கெல்லாம் விளக்கினர்; அத்தோடு தனது சர்க்கார், இதனை மட்டுமின்றி, பொதுவாக நிலப்பிரபுத்துவத்தையேஒழித்துவிடுவதில்கொண்டிருக்கிற உறுதியினையும் எடுத்துக் கூறினர்.

" இந்தியாவில். வேற்றுமைகளுக்கிடையே ஒற்றுமை இருப்பதாக நாம் ரம்பக் கேள்விப்படுகிரேம்; ஆனால் ரு. ஜவகர்லால் நேரு அவர்களது அமைச்சரவையில் நிலவும் 'வேற்றுமையில் ஒற்றுமை'தான் அதைவிட வேடிக்கையாயிருக்கிறது.

பிரமாதமாகப் பேசப்படும் உண்வுப் பொருள்களில் சர்க்காரின் வர்த்தகம் பற்றியகொள்கை குறித்து அமைச்சரின் பேச்சிலிருந்து தெரிவதென்ன? இந்தக் கொள்கை பற்றி அவர் தமது பேச்சில் ஒரு முறைகூட குறிப்பிடவில்லை. அந்த அளவிற்கு அவர் இந்தக் கொள்கைமீது வெறுப்புக் கொண்டிருக்கிருர் போலும்!

அந்தக் கொள்கைக்குவிரோதமாக அவர் சில அசைக்க முடியாத வாதங்களைக் கூறினர். வர்த்தகத்தில் எந்தவிதமான ஏகபோகமும் கூடாதென்றும் அது கடைசியாக பங்கீட்டு முறையில் கொண்டுவந்து விடுமென்றும் அவர் வாதிட்டார்.

" உணவு அமைச்சர், எவ்வித சங்கடமுமின்றி மண்டலங்களை உருவாக்கு வதற்கு உதவும் வகையில், ஒரு பற்ருக்குறை மாநிலத்திற்குப் பக்கத்திலேயேஒரு உபரி மாநிலக்தையும் வைத்தது ஆண்டவன் திருள்ளத்தின் அழகான ஏற்பாடு" எனப் புகழ்ந்தார்! 'தேசிய அபிவிருத்திக் கவுன்சில் என்ற நாட்டின் உச்சமான குழு முடிவு செய்து விட்டது என்ற காரணத்தினல், சர்க்கார் உணவு வர்த்தகத்தில் ஈடுவிப்பதும், அதனை அதே அமைச்சரவையில் மற்றொரு அமைச்சர் முழுவதுமாக எதிர்ப்பதும் அந்த ஆண்டவனின் அழகான ஏற்பாடுகளில் ஒன்றுதானே என்பதை அரிய எனக்கு ஆவலாயிருக்கிறது.

" நான் பிரச்சினையின் பொது அம்சங்களைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு முன்னல் தங்கள் தங்கள் மாநிலங்களைத் தனித் தனி உணவு மண்டலங்களாக்க வேண்டுமென்று ஆந்திர, சென்னை மாநில சர்க்கார்கள் இடைவிடாமல் கோரிவந்திருப்பதை இங்கு நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த மக்களுடையவும், சட்டசபைகளுடையவும், சர்க்கார்களுடையவும் இந்தக் கோரிக்கை செவிடன் காதில் ஊதிய சங்காகவே போய் விட்டது! இந்தக் கோரிக்கைக்கு இந்த சர்க்கார் துச்சமாக மதித்து வெறுப்புக் காட்டி வந்திருக்கிறது! மத்திய சர்க்காரின் இந்தப் போக்கு, அந்தப் பிரதேச மக்களிடையே பெரும் கோபத்தைக் கிளறியிருக்கிறது!

" திட்டத்திற்கென ஒதுக்கப்படும் பணத்தைச் சிக்கனமாகச் செலவிடுவதிலும், துரிதமாகத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதிலும் குறிப்பாகச் சென்னை அரசாங்கம் நல்ல பெயர் வாங்கியிருக்கிறது. 1955-56-ம் ஆண்டில் 4421 இலட்சம் டன்னாக இருந்த உணவு உற்ப்பத்தியை 1958-59-ம் ஆண்டில் 5021 இலட்சம் டன்னாக உயர்த்துவதில் தமிழ்நாட்டு மக்கள் வெற்றி கண்டிருக்கிறார்கள். அதேபோல். 1955-56-ம் ஆண்டில் 109.8 இலட்சம் ஏகராக இருந்த விளை நிலத்தை 1958-59-ம் ஆண்டில் 113.2 இலட்சம் ஏகராவாக உயர்த்தி இருக்கிறார்கள். இதற்கெல்லாம் இப்போது மத்திய சர்க்கார் காட்டுகிற இந்தப் போக்குத்தான் பரிசாக இருக்கிறது!

'மத்திய சர்க்காரின் இந்தப் போக்கு நீடிக்குமானால், பற்ருக்குறை மாநிலங்கள் உபரி மாநிலங்களாக ஆகுவதற்கு அஞ்சும்! மத்திய சர்க்காரின் பரிவும் ஆதரவு

5-ம் பக்கம் பார்க்க

முல்லை மடல்...!

(6-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

பட்டாக வேண்டும்' என்று ஒரு அமைச்சரவையின் பிரதமர் அறிவாட்டமும் ஏன்? பசியும் பட்டினியும் ஏன்?

நம்முடைய வயல்களில். விளையும் மணிக்கதிர்கள் எங்கேயோ உணவாகிறது. நமது ஜீவ நதிகள் எங்கேயோ பாய்கின்றன. நமது கனிவளங்கள் எங்கேயோ போகின்றன. நமது உழைப்பு மாற்ருன் தழைக்க உதவுகிறது! இவைகளுக்கு அணைப்போட வேண்டும். என்பது தான் நமது கோரிக்கை — இல்லை இல்லை நமது இலட்சியவேட்கை! காட்டாற்றிற்கு அணைகோலாவிட்டால், அது, சிதறி, சின்னபின்னமாகி, மக்கள் சமுதாயத்திற்கு பயன்படாமல், சமுத்திரத் கலந்து வீணாகிவிடு மல்லவா அதுப்போலதான், நமது வளத்திற்கு வரப்பு கட்டாவிட்டால், விரையமாகிவிடும்! அந்தவிரையத்தை தடுக்கதான் நாம் நமது நாடு நமதாக வேண்டும் என்கிறோம்.

இந்த உரிமை வேட்கையைதான் திவாகரும் மற்றவர்களும் 'அபாயம்' என கூறுகின்றனர்! உண்மைதான்! யாருக்கு அபாயம்? நேருதுரை தனத்திற்கு? டில்லி பீடத்திலே அமர்ந்துள்ள ஏகாதிபத்திய பித்தர்களுக்கு? நம்மை காலால் மிதித்து நசுக்கும் எத்தர்களுக்கு அவர்களின் ஏகபோக அரசுக்கு சாவுமணி அடிக்கப்படுவதைக் கண்டு கலங்குகின்றனர். அதே நேரத்தில் அவர்களின் அரசாங்கலகான் இருக்கின்ற காரணத்தாலே நமது குரலை — உரிமை வேட்கையை சுதந்திர தாகத்தை விடுதலைபோர் முரசை — குறைகூறுகின்றனர். உண்மையை உணர மறுக்கின்றனர்.

உண்மையை எத்தனை நாள் மூடி மறைத்தாலும், அதுகாருளை கிழித்துக்கொண்டு, இன்று இல்லாவிட்டால், நாளை உதயமாகத்தான் போகிறது!

நமது உரிமைகுரலை ஏளனம் செய்வோருக்கு அவர்களின் குருநாதரான, நேருபிரானின் பொன் மொழிகளையே காணிக்கையாக்க விரும்புகிறேன்.

' மற்றவர் அனுபவத்தையும் பயன் படுத்திக்கொள்பவன் அறிவாளி. தன் அனுபவதைதயாவது, பயன்படுத்திக் கொண்டு நடப்பவனும் கொஞ்சம் அறிவாளிதான். ஆனல் பிறர்அனுபவத்தையோ, தன் அனுபவத்தையோ, பயன்படுத்திக் கொள்ளாதவன் முட்டாள்' என்று நேரு அலகாபாத்திலே, முட்டாளுக்கு வியாக்கானம் அளித்துள்ளார்! பிறருக்கு போதிக்கும் பண்டிதர் இதை கடைப் பிடிக்கின்ருரா? ஊருக்கு உபதேசம் செய்யும் உத்தமர் இதை உணராததேன்? இன்று சின்னஞ்சிறு நாடுகளெல்லாம் விடுதலைபோர் முரசுக்கொட்டி, சுதந்திர கொடியை பறக்க விட்டிருப்பதை பண்டிதரின்கண்கள் காணவில்லையா? சுமார் 75 இலட்சம் மக்கள் வாழும் 1, 73, 436, சதுரமைல் பரப்புள்ள ஸ்வீடன் சுதந்திரமாக வாழ வில்லையா? அந்நாட்டின் பிரதமருக்கு வரவேற்பு பத்திரம் வாசித்தளித்த நேரு, சுதந்திர திராவிடம் மலர, தடை விதிப்பதேன். பிறர் அனுபவத்தை பயன் படுத்திக் கொள்ள பாகிஸ்தானை பிரித்துக் கொடுத்தது. சொந்த அனுபவ மாறிற்றே! அதையும் பயன் படுத்த தயங்குவதேன்? பிறர் அனுபத்தையோ, சொந்த அனுபவத்தையோ, பயன் படுத்திக் கொள்ளாதவன் நேருவின் கூற்றுப்படி முட்டாள். ஆனல் நேருவை அப் பெயரால் அழைக்க என்நாகூசுகிறது. தங்களது ஏகபோக வாழ்வு அஸ்தமனமாகி விடக் கூடாது என்பதற்காகவேதான், நமது சுதந்திர வேட்கைக்கு வேலி போடுகின்றனர்! "அலையே — வீசாதே! மலரே — மலராதே!" என்று கொக்கரிக்கின்றனர்!

கொக்கரிப்பு—அடக்குமுறை — ஆர்பரிப்புஎல்லாம் சுதந்திர கனலில்வெந்து தீய்ந்துசாய்ந்துவிடும் என்பதை திவாகரும் மற்றவர்களும் உணர வேண்டும். சுதந்திர பித்துப் பிடித்தோரின் இரத்தம் சூடு ஏறும் முன்னே! விடுதலை வேட்கை கொண்டோரின் நரம்பு முறுக்கேறும் முன்னே பெருமூச்சு புயலாக மாறும் முன்னே திராவிடத்தை நமது தாயகத்தை பிரித்துதர நேருத்துரைத்தனம் முன்வர வேண்டும். இல்லாவிட்டால்......... இல்லை இல்லை என்று பல்லவி பாடுவோர் இல்லாதவர்களாகிவிடுவார்கள்.

தொல்லை தொல்லை என்று துந்துபி பாடுவோர்தொல்லைக்கு உள்ளாவார்கள்.

மேருப்போல் உயர்ந்துள்ள நேரு மறுத்தாலும், கருமேகம் போல் நமது ஒளியை மறைத்தாலும் உதயமாகப்போகிறது. சுதந்திர திராவிடம் — ஒதியமிலார்போல் சாயப் போகிறது தேசியம்.

இன்று இல்லாவிட்டால் நாளை இது நிச்சயம்,

உன் சித்தப்பா.

பிறப்பு

★

"கலைப்பூங்கா" துணை ஆசிரியர் திரு. தன. நடராசன் அவர்களின் துணைவியார், திருமதி. ராஜாத்தி அம்மையார் காவேரிப்பட்டிணத்தில் 4-12-59 இரவு 4-30 மணியளவில் ஓர் ஆண் மகவுக்குத் தாயானார். தாயும் — சேயும் நலம்.

அச்சிடுபவர்: கே. இராசாராம், பி.ஏ., கஸ்தூரி லித்தோ ஒர்க்ஸ், 34. சின்னத்தம்பி தெரு, சென்னை-1.
ஆசிரியரும், வெளியிடுபவரும்: கே. ஏ. மதியழகன், பி.ஏ., 126, மவுண்ட் ரோடு, சென்னை-6.